

În scopul prevenirii consumului de droguri, Inspectoratul de Poliție al Județului Maramureș, în colaborare cu Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Maramureș, continuă seria de acțiuni proactive pe linia consumului de plante etnobotanice, într-o campanie, inițiată la nivel național, ce poartă sugestivul titlu „Dependenți de Libertate”.

Acțiunile operative, de patrulare și supraveghere în zonele identificate cu risc, de consiliere în instituții de învățământ sau sociale, vor fi completate cu informarea publicului larg, prin scrisori deschise, inspirate din mărturii reale ale persoanelor care au trăit sau trec încă prin realitatea gravă a consumului „plantelor de vise”.

Substanțele au fost interzise pe piață dar toată lumea e conștientă că noi substanțe și hibrizi vor apărea; dacă porțile unui „grow-shop” au fost închise în stradă, s-au deschis altele pe un site internet.

Pentru că este vorba de foarte mulți bani în joc, cei care „vând vise” nu se vor lăsa cu una cu două. Este bine să încercăm, pe cât se poate, să ne informăm și să cunoaștem cât mai multe din efectele negative ale acestor plante, care exploatează vulnerabilitățile ființei umane.

Redăm mai jos una din scrisorile deschise, din partea unor părinți care au avut dorința de a împărtăși prin ce au trecut. Mulțumim pe această cale instituțiilor de presă și altor sisteme de informare, care vor transmite mai departe, mesajele noastre de sensibilizare a opiniei publice împotriva consumului de plante etnobotanice, alcool și alte substanțe psihotrope:

▣ *Imaginați-vă marea noastră surpriză când am aflat că fiul nostru de 16 ani era dependent de alcool și, apoi, de plante halucinogene. Credeam că orice adolescent trece prin experimente cu bere și țigări, în tinerețea noastră am făcut la fel, dar nu ne-am putut imagina că astfel se poate păși pe spirala care duce la dependența de alcool, halucinogene și Dumnezeu știe ce altceva... Am aflat de la alții și târziu că fiul nostru era alcoolic și consuma “îngrășămintele”.*

Imaginați-vă puțin șocul nostru, suntem o familie respectabilă, care trăiește printre favorizații societății, într-o casă mare, în cel mai bun cartier, cu slujbe foarte bine plătite. Adică avem de toate ca să ducem o viață îndestulată, printre cele mai bune familii din oraș, respectați, buni contribuabili la biserică dar...fiul nostru, unicul și adoratul, intrase în stăpânirea alcoolului și a drogurilor ușoare. Era ceva absolut necunoscut pentru noi, nimeni din anturajul nostru nu trecuse prin așa ceva. Nu știam nimic. Și eram grozav de șocați.

La început am fost foarte furioși și supărați pe el dar și unul pe altul, între noi părinții, cum de asta ni s-a putut întâmpla nouă? Cine e de vină? Am aflat însă foarte repede că asta se poate întâmpla oricui, alcoolul și substanțele astea pun stăpânire pe tine indiferent cine ești, nu se uită dacă ești bogat sau sărac, tânăr sau bătrân, educat sau nu. Îți dau peste cap întreaga viață dacă le lași.

Ni s-a spus adesea: “nu poți să faci nimic cu adevărat să-ți oprești copilul de la a experimenta droguri sau alcool, toți știu că este ilegal, că sunt periculoase, toți știu că poți muri într-un accident de mașină beat la volan sau să-ți pierzi mințile într-o criză. Totul ține de alegere, poți să iei sau nu, poți să continui sau să te lași”. Asta-i lecția pe care am învățat-o, că, slavă Domnului, putem să alegem, să nu consumăm deloc sau să ne lăsăm dacă am început. În cazul nostru însă, acest să ne lăsăm, a fost mai negru decât orice coșmar închipuit vreodată.

Vă puteți imagina indignarea noastră când ni s-a spus că, odată intrați în jocul dependenței, să ne pregătim de ce e mai rău, căci putem fi chemați oricând să ne identificăm fiul la închisoare, spitalul de nebuni sau la morgă. Ni s-a părut sarcastic dar aceste cuvinte ne-au motivat. Nu fiul nostru, am zis. Nu el.

▣ *A trebuit să înțelegem că fiecare dependent are o poveste a lui și ține doar de persoană. Dacă scapă sau nu de dependență este în întregime un fenomen individual. Unele povești sunt triste, altele mai fericite; noi nu am putut să controlăm viața și deciziile copilului nostru, doar să fim acolo tot timpul și să-l adunăm din resturi când a fost nevoie, să-l punem din nou pe șine. Până la urmă a venit într-o zi acasă și ne-a spus: “sunt obosit, ajutați-mă”...*

Ne-ar plăcea acum să vă spunem că toate s-au rezolvat și că “am trăit fericiți până la adânci bătrâneți”. Dar nu este așa. După a patra cură de dezintoxicare, pot doar să spun că fiul nostru s-a întors la școală și sperăm că-și va lua bacul. Nu trece o zi fără să-i scrutăm fața pentru a căuta semnele unei noi căderi în capcana viselor artificiale. Dar așa simțim noi, să fim lângă el.

Câteodată nu ai la îndemână decât speranța iar noi, prin această mărturie, încercăm să arătăm că este speranță întotdeauna, pentru cei pe care îi iubim.

Cu drag,

Mama și tatăl unui dependent.

Pentru

Compartimentul de Analiză

și Prevenirea Criminalității

Scms. Liahovici Gabriela